

EM bænkes i Jekatarinburg, Rusland



21. november:

Søndag formiddag var der samling på tropperne i København, hvor Mads, Michael, Jeppe, Annemia og undertegnede mødtes på Kastrup fineste fineste pizzeria til lidt formiddagsmad inden dagens rejse. Efter maden og et par ekstra sikkerhedskontroller, så var vi klar til den første stræk med flyveren, med Moskva som målet. Små to timer senere landede vi i Sjeremetovo, en af Moskvas tre større lufthavne, og fik vores første møde med det obligatoriske bureaukrati, der følger med når man rejser længere væk. Men med lidt tålmodighed, så fik vi alle vores immigrationskort og blev sendt ud i den åbne del af lufthavnen. Så skulle vi en tur gennem den lokale sikkerhedskontrol og så var der lige et par timer der skulle slås ihjel inden vi skulle med den næste flyver til Jekaterinburg. Men dette var intet problem da lufthavnen hørte til i den pænere ende af lufthavne, havde gode indkøbsmuligheder og ikke mindst en fornuftig burgerbar. Men vi nød vores



burger kom der dog en foruroligende melding fra vores udsendte ”rekognosceringsløfter”, Jakob, der var taget afsted to dage i forvejen: vi skulle være forberedt på selv at betale for vores hotel ved ankomsten.

Da klokken var 21.30 steg vi ombord på flyveren. Foran ventede 2 timers flyvning inden vi landede i Jekaterinburg lidt i 2 om natten (der var også to timers tidsforskel i forhold til Moskva-tid). Da vi kom ind i lufthavnen fra flyveren kom man direkte ind i hallen med bagageudlevering. Efter ti minutter var alle vores tasker på vores vogn.



Dernæst skulle vi se om vi kunne finde vores bus til hotellet. Her kørte alt som smurt. Vores to chauffører stod lige uden for døren til ankomsthallen, så vi kunne ikke undgå at se dem og de skulle kun have os med. Så eneste forsinkelse var var den tid de skulle bruge på at betale parkeringsbilletten. Derefter fulgte en kort køretur gennem Jekaterinburgs snedækkede gader, inden vi var ved hotellet. Sjældent har det været så let at komme fra lufthavn. Russisk effektivitet. Men men men... når alt går næsten for let, så ved man at der må være noget galt. Og det gjorde der selvfølgelig også da vi var ankommet til hotellet. Der stod to flinke piger i receptionen der sikkert var ganske gode til deres arbejde, men engelsk var ikke deres spidskompetence. De kunne godt se vores reservation af hotelværelser, men der var ikke betalt. Efter næsten en time var det lykkedes os at få nogle værelser og betalt for dem, men dog ikke dem vi havde bestilt. Klokken var nu et godt stykke efter 3 om natten og vi var trætte, så vi valgte at skynde os i seng og

så måtte vi klare problemet med værelserne dagen efter. Situationen var nu at Jeppe havde fået et dobbeltværelse, men kun for én nat. Michael havde fået et enkeltværelse, indtil den 25. november (men vi skal først flyve den 26.). Mads fik kort til Jakobs værelse og det havde de korrekte datoer. Annemia og jeg havde et dobbeltværelse indtil den 25. Det kan godt være at de kunne se vores reservation, men de gad åbenbart ikke give os de værelser vi havde bestilt. Men vi sov godt, og det var da altid noget 😊

22. november:

I løbet af formiddagen mødtes de fleste af os ved morgenbuffeten og her stødte til Jakob til selskabet. Han fortalte at det havde taget ham 1,5 time at få den nødvendige akkreditering, så dette måtte blive det første opgave, da vi heller ikke ville kunne komme ind på stævnestedet uden akkrediteringen. Der var ikke nogen åbningstider på stævnekontoret, men sidst på formiddagen blev det bemandet. Og så satte vi os ellers i kø til akkreditering. Set med danske øjne var det lidt sjovt at se at det skulle kræve 4 mand til holde styr på dette. Efter 1,5 time havde vi alle fået vores akkreditering og der var betalt for transport til og fra lufthavnen -men kvitteringen kunne de først udskrive senere på dagen, så jeg skulle komme tilbage klokken 20. Hotelværelserne ville de også gerne hjælpe med. Til dette fik vi aftalt en tid klokken 17. Ja så bliver dagen jo hurtigt fyldt ud.

Da der kun var 1,5 km fra hotellet til stævnestedet blev vi enige om at gå over til stævnestedet for at se på forholdene og alle løfterne skulle også træne lidt. Træningen blev klemt ind mellem to løftegrupper, da det, som sædvanligt, kun er muligt at træne i opvarmningsområdet, der består af 5 Eleikobænke med dertilhørende (helt nye) skiver.



Derefter gik turen hjem igen, hvor vi kunne få lidt frokost på McDonalds, der ganske belejligt ligger i samme bygning som hotellet. Mens de andre slappede af, så kunne jeg få klaret min aftale med arrangørerne og prøve at få styr på vores hotelværelser. Efter lidt over en times parlamentaren havde vi fået de værelser vi havde bestilt og betalingen var også kommet på plads. Heldigvis kunne vi også få klaret kvitteringen for transport til og fra lufthavnen med det samme i stedet for at vente til klokken 20. Det tog kun en halv time. Men så skulle alt også være bragt i orden og resten af aftenen kunne bruges på at få noget mad og få slappet lidt af.

23. november:

I dag skal de to første mand i luften. Jakob i -120 klassen og Michael i -93 kg klassen.

Efter en afslappende formiddag gik vi til stævnestedet, hvor vi var i god tid til indvejning. Jeppe og Annemia gik ned og klarede lidt træning mens Jakob, Michael og Undertegnede blev oppe ved indvejning. Til vores forundring blev Jakob kaldt ind som den første og dernæst skulle Michael på vægten. Det harmonerede ikke rigtigt med lodtrækningsnummerne, men det kan være at russerne bare var flinke og tog "gæsterne først". Så var det i hvert fald overstået og vi havde mere tid til afslapning (og kapre en opvarmingsbænk, som åbenbart er kutyme i Rusland). Herrerne blev delt i to grupper, hvor Michael løftede i den lette gruppe og Jakob i den anden.

Michael:

Opvarmningen gik fint, så dette gav ikke anledning til ændringer i dagens plan.

Ifølge nomineringerne, så det ud til at Micheal bare skulle koncentrere sig om at køre sit eget løb og få nogle gode løft. Foran ham lå to løftere, der ville blive meget svære at nå, medmindre de underpræsterede meget, og bagved ham en enkelt løfter der ikke kunne true ham.

1. løft: Vi havde bedt om 185 kg. Løftet så meget let ud, og blev godkendt med alle tre dommerstemmer. Så det var bare at få sat noget mere vægt på stangen.

2. løft: Valget faldt på 195 kg, hvilket også vil give en pr med 2,5 kg. Endnu engang løftede Michael stangen i overbevisende stil. Og dommerne kvitterede med hvide lamper.

3. løft: Valget faldt på 200 kg. Hvis vi skulle gå efter en bedre placering, skulle vi have valgt 207,5 kg, hvilket ikke syntes sandsynligt at løfte. 200 kg er desuden en dejlig milepæl at runde samtidig med at det er EM A-krav. Desværre kom stangen ikke op denne gang. Med en lidt bedre bane ville det dog ikke have været en urealistisk vægt i dag.

Dermed sikrede Michael dagens første medalje med en flot tredjeplads.



Jakob:

Mens Michael var på platformen klarede Jakob opvarmningen ude bagved. Opvarmningen var denne gang i selskab med hans egen konkurrent fra Finland, Simo, og hans lidt lettere landsmand.

På papiret ville dette blive en kamp mellem Simo fra Finland, som favoritten og Russeren Konstantin og Jakob som to jævnbyrdige modstandere.

1. løft: Jakob havde valgt 220 kg som første vægt. Og stangen fløj let og ubesværet op. Jakob virkede også overrasket over at den følte så let. Set udefra lignede det næsten også mere et opvarmningsløft. Dommerne var glade og gav tre hvide lamper.

2. løft: Vi blev hurtigt enige om en øgning til 227,5 kg. Russeren startede på 222,5 kg og havde også fået denne, så på denne måde vil Jakob øge vægten lidt og samtidig kunne holde russeren bag sig. Finnen løftede let 230 kg i hans første løft. Endnu engang blev stangen løftet let og ubesværet og samtidig godkendt med alle tre dommerstemmer. Russerens andet løft blev til gengæld underkendt, mens finnen let løftede hans andet løft på 237,5kg

3. løft: Vi blev enige om at melde højt ud og eventuelt udnytte muligheden for at sænke vægten, hvis det skulle blive nødvendigt. Russeren havde endnu engang meldt 227,5 kg til tredje forsøg. Finnen havde klogligt valgt 240 kg til tredje forsøg, selvom han umiddelbart ville være god for en del mere. Han vejede mindre end Jakob og samtidig havde han et højere lodtrækningsnummer. Russeren missede hans forsøg. Dermed var andenpladsen sikret. Derfor lod vi vægten blive, da dette ikke virkede som en urealistisk vægt for Jakob,

så godt, som han var kørende i dag. Omvendt ville det heller ikke give mening at øge den yderligere, da finnen umiddelbart var den stærkeste af de to. Jakob gik derpå ind og løftede de 240 kg med overraskende overskud. Alle tre dommere kvitterede da også med hvide lamper. Desværre for os, så løftede finnen også hans vægt. Dog gav han en smule drama undervejs, da han fik stangen lidt ud af bane og måtte korrigere på vejen til udstrækning. Men den blev godkendt 2-1.

Dermed sikrede Jakob dagens anden medalje på en dag, hvor han sprudlede af kraftoverskud.



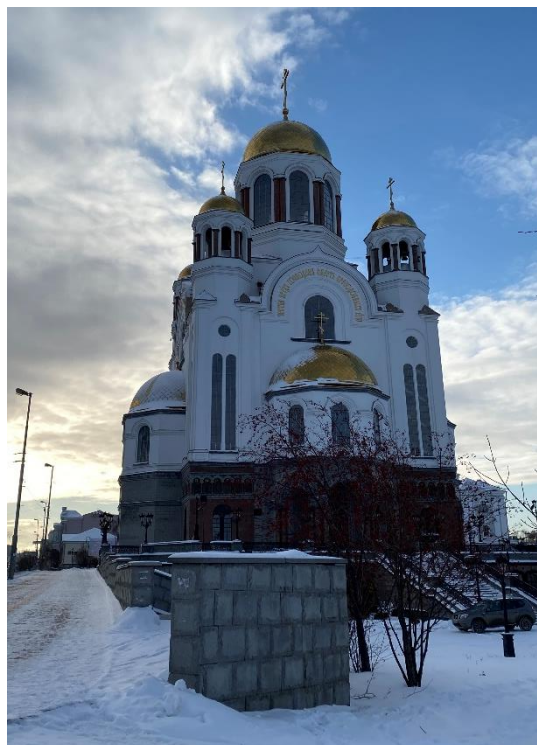
Efter medaljer- og præmieoverrækkelsen gik turen tilbage til hotellet og noget tiltrængt mad.

Så status på klassisk EM er to løftere og to medaljer. Det kan vi ikke just klage over



24. november:

Det var i dag hviledag. Ad flere omgange havde vi forsøgt at få en aftale om den obligatoriske coronatest. Og til sidst var det lykkedes Mads at få en tid til os i dag klokken 9. Så dette var dagens projekt og vi havde afsat formiddagen til dette. Som aftalt holdte der en bus foran hotellet til aftalt tid. En ungarener en russer og os seks danskere skulle testes. Vi blev kørt til en klinik, hvor de klarede sådanne sager og vi fik således både en pind i begge næsebor og halsen. Men det havde vidst ikke hørt det med at sådan en pind skal stikkes heelt ned i halsen og snurres mindst 37 gange rundt i næsen, Så det var ganske hurtigt overstået og få minutter senere var de færdige og på vej tilbage til hotellet. Det hele tog en lille time, så vi havde pludselig god tid. Vi blev enige om en lille gåtur rundt i byen. Første stop var den imponerende "Chruch on Blood in Honour of All Saints Resplendent in the Russian Land"-kirke, der så ganske imponerende ud på afstand, men dog var endnu mere imponerende udsmykket indvendig, hvor næsten alle flader var flot bemalet. Kirken er bygget på det sted hvor Zar Nikolaj II og resten af hans familie blev slået ihjel af bolsjevikkerne i 1918.





Efter de gejstlige indtryk var det tid til at se hvordan russerne har indrettet Jekaterinburg. Og til dette var en 360 graders udkigsplatform på 52. etage af en skyskraber helt ideel. Den runde røde bygning med kuppel-taget, der kan anes på den højre bred, er der hvor stævnet afholdes.



Efter sådan en flot udsigt, så var det tid til lidt mad, og her var det ganske bejligt at der på etagen nedeunder, netop lå en restaurant.



Efter et velfortjent måltid gik vi tilbage til hotellet hvor resten af dagen blev tilbragt for at lade op til i morgen.

25. november:

Klokken 11 var der samling på tropperne i hotellets foyer. Mia skulle veje ind klokken 12, og med 10-15 minutters gåtur, ville vi være i god tid. Mens vi sad og fordrev tiden kom en af de svenske dommere hen til os og oplyste os om indvejningstiden for herrerne, den var nu rykket -for fjerde gang mens vi var herovre.

Heldigvis rykker de den bare frem og tilbage mellem klokken 13.30 og 14. Så det betød heldigvis ikke det store for os.

Annemia:

I Annemias klasse er der kun to tilmeldte løftere. På papiret er russeren noget stærkere med 150 kg i nominering. Men på en god dag vil der også være mulighed for at Annemia vil kunne komme i nærheden af dette. Så førsteprioritet er at få et godkendt løft og dernæst se om det er muligt at presse russeren.

Indvejning: Dagens indvejningsrækkefølge var bare den rækkefølge løfterne står i, når man får en oversigt over vægtklasserne. Det bliver spændende at se hvad de finder på til den sidste indvejning i dag 😊 Mia vejede i øvrigt ind uden problemer, 75,15 kg. Så nu var det tid til at få lidt ekstra mad indenbords, inden opvarmningen begynder. Selve opvarmningen forløb fint og Annemia følte sig stærk i dag.

1. løft: Vi havde bedt om konservative 137,5 kg. Vi vaklede lidt mellem om vi skulle starte højere eller blive, da denne vægt ville blive lidt svær at få ned. Annemias konkurrent havde oprindeligt bedt om 145 til første løft, men justerede dette ned til 142,5 inden gruppen startede. Annemia skulle derfor løfte først og udvist god tålmodighed, med at få stangen ned. Men ned kom den og da pres-signalet blev den også let bragt tilbage på strakte arme og løftet blev godkendt med alle tre dommerstemmer. Russeren Mariia fik derimod underkendt hendes første forsøg.

2. løft: Annemia var den letteste af de to løftere, så vi valgte samme vægt som russeren, 142,5 kg. Samtidig var vi så heldige at Annemia også havde det højeste lodtrækningsnummer. Derfor skulle Russeren prøve kræfter med vægten først. Hun havde bøvvl med at få startsignal, så det var først i allersidste sekund hun fik lov til at starte. Men hun fik et startsignal og hun fik også godkendt vægten. Nu var Annemia således henvist til andenpladsen. Men hun gik ind og løftede vægte i ganske overbevisende stil, som også gav tre hvide lamper.

3. løft: Russeren havde meldt 145 til tredje forsøg. Det ville vi naturligvis matche uden at blinke. Så vi meldte samme vægt. Vi var vidende om at russeren nok også var god for noget mere, og de var også klar over at Annemia sagtens kunne løfte mere. Dermed var der lagt an til en omgang "kortspil". Heldigvis for os, havde vi fordel af både kropsvægt og lodtrækningsnummer. Alle sad og ventede og kiggede på hinanden mens vi nærmede os tidspunktet hvor begge løftere skulle ind. Naturligvis måtte russerne tage det første træk, da det var deres løfter der skulle ind først. Så ca én løfter før russeren skulle ind, øgede de til 150 kg, Michael havde fået sedlerne og var sat godt ind i strategien. Så der gik ikke to sekunder før der lå en tilsvarende seddel fra os. Den russiske træner var tilbage og konfererede med hans løftere og begyndte at gå tilbage mod dommerbordet. Det skal her siges at Mariias træner er en af de få russiske trænere der både kan engelsk og er en spasmager. Her stod Michael klar og spurgte ham henslængt, for stort et tal han havde skrevet på sedlen, for så ville han da gerne skrive det samme tal. Han måtte have indset den danske overmagt for han prøvede nu at stjæle sedlerne fra Michael. Efter en kort brydekamp måtte han dog erkende at dette projekt heller ikke ville lykkes. Han lagde derefter den russiske seddel med 152,5 kg på dommerbordet og 2 sekunder senere lå der en tilsvarende dansk seddel. Et par sekunder senere blev stangen meldt klar med 152,5 og russeren blev kaldt ind. Hun klarede løftet i god stil, så nu var det op til Annemia selv at afgøre om det skulle blive en guld- eller sølvmedalje hun skulle have med hjem. Men dramaet var ikke helt ovre endnu, for efter Annemia havde lagt sig, var det tydeligt at stangen var sat i forkert hulhøjde. Så op igen, og vente på at spotterne havde fået rettet fejlen, en nulstilling af tiden og en ny klarmelding af stangen. Men så var alting også klar. Annemia fik lagt sig godt til rette på bænken, fik

startsignal og stangen kom fint til brystet. Og da pressignalet kom, så blev stangen løftet fint tilbage på strakte arme. Alle tre dommere var tilfredse og dermed var den første danske europamester fundet!



Og så begyndte der at være travlt på kontoret. Mens Annemia var inde til medaljeceremonien og modtage hendes guldmedalje, samt præmien for stævnets næstbedste hold, så var jeg omme bagved og hjælpe de tre drenge med deres opvarmning.

Mads:

Der er tre tilmeldte i Mads' klasse og Mads er nomineret som nummer et. Det var således et mål at prøve at vinde en guldmedalje hjem her.

Indvejningen blev klaret uden problemer. Alle tre blev vejet ind samtidig og det var stadig rækkefølgen på deltagerlisten, opgjort efter vægtklasse, der blev bestemte indvejningsrækkefølgen.

Opvarmningen gik fint, der var således ingen grund til ændring af startvægten på 265 kg.

1. løft: Lad det være sagt med det samme. Det gik mildest talt ikke som forventet. Efter Mads fik startsignal, var det nærmest som om at han ikke kunne sænke stangen. Ved efterfølgende gennemgang af optagelserne, så skyldtes det vist at skiverne i højre side kom til at sidde fast i en af splitterne. Men heldigvis for os, så greb en af spotterne stangen for tidligt, da Mads sænkede stangen helt skævt. Så da spotterne måtte tage stangen, så gav juryen Mads et nyt forsøg.

Omløft: Desværre kom dette løft også til at ligne det første, endnu engang har skiverne i højre side fast i stativet. Og spotterne måtte tage stangen.

2. løft: Med disse to missede løft, som vi på daværende tidspunkt ikke kendte årsagen til, så blev vi på samme vægt. En konservativ beslutning, men der var jo noget åbenlyst galt som vi ikke kunne diagnosticere på daværende tidspunkt. Men heller ikke denne gang gik det. Stangen kunne ikke rigtig komme ned og væltede inden den landede ordentligt på brystet. Så spotterne måtte desværre tage stangen. I mellemtiden

havde Mads' konkurrent meldt 265 kg til hans andet løft. Da Mads var tungere end russeren besluttede vi at øge med beskedne 2,5 kg til 267,5 for stadig at være foran, hvis russeren skulle få denne vægt. Da der alligevel var meget lange pauser mellem løftene blev vi enige om at tage et enkelt løft, til klods, ude bagved, for at se om vi kunne se hvad der var galt. Vi lastede stangen og Mads løftede stangen uden problemer, men dog i en lidt gal bane, så den ramte gaflerne. Men dette var i den nuværende situation ikke noget vi bekymrede os over. Så omme bagved gik det fint både med at bøje armene og strække dem igen. Vi blev dermed ikke klogere på problemet.

3. løft: Så var det skæbnetimen for Mads, men desværre var 4. gange ikke lykkens gang for Mads, der dog fik stangen ned og pressignal denne gang, men desværre ikke fik låst stangen ud, inden spotterne igen måtte tage den.

Det var selvsagt en stor skuffelse og mildest talt også uventet. Mads har haft en meget lang periode med gode løft, opvarmningen gik fint og viste ikke noget der kunne vække bekymring og Mads selv plejer at være meget god til at justere vægten og trøjen efter dagsformen. Men i dag var bare ikke Mads' dag.

Jeppes:

Som de andre klasser, så er der ikke mange med her. Men Jeppes konkurrent fra Slovakiet er nomineret med mere end 300kg. Der ser således ud til at Jeppe bare skal koncentrere om at køre sit eget løb og få nogle gode løft.

Indvejningen gik fint hvor Jeppe kom igennem i sikker stil med en kropsvægt på 104,55kg. Til det første løft blev der bestilt 220 kg. Opvarmningen gik fint, om end der nogle gange opstod en del kø ved bænken. Lige som i tirsdags havde vi nemlig været så frække at tage stativet til hulhøjde, det eneste Rogue-stativ i opvarmningslokalet og brugt det til opvarmning. Desværre var det ikke kun vores drenge der syntes at dette var en god idé, så der var også fire russere, der gerne ville til der. Men opvarmningen gik fint, og alle løftene gik godt.

1. løft: Jeppe gik ind og klarede de 220 kg i meget fin stil. Det var et sikkert løft som alle tre dommere kvitterede for med hvide lamper.

2. løft: Til andet løft blev der bedt om en øgning på 30 kg til 250 kg. Jeppe gik ind og lavede egentlig et flot løft. Men han lå desværre for tæt på gaflerne, så stangen blev banket ind i dem og spotterne måtte tage stangen. Men ellers et løft med godt kraftoverskud.

3. løft: Der blev bedt om samme vægt til det sidste løft. Denne gang lå Jeppe lidt længere væk fra gaflerne og han lavede et flot og let løft med de 250 kg, der blev godkendt at alle tre dommere.

Dermed havde Jeppe sikret sig en sølvmedalje og som bonus, havde han nu også lavet EM-A-krav.





Jakob:

Dagens sidste dansker ligger i en klasse med kun to løftere, og kun 2,5 kg skiller Jakob fra forhåndsfarvorritten Peter, fra Slovakiet. Det bliver således spændende at se om Jakob er lige så godt kørende i dag, som i tirsdags og om han således vil kunne overpræstere i forhold til nomineringerne og skaffe en guldmedalje med hjem til Danmark.

Opvarmningen gik fint og vægtene følte fine, så der var ingen grund til at lave ændringer i forhold til den oprindelige plan.

1. løft: Jakob have bedt om 285 som den første vægt. Men konkurrenten Peter valgte at starte 5 kg højere på 290kg. Jakob kom derfor ind som den første af de to løftere. Han blæste de 285 kg op med en sådan fart at han kom til at ramme gaflerne. Dog ikke i sådan en grad at det var til hans hjælp. Vi ventede i spænding i et par sekunder til dommerlyset blev tændt. Hoveddommeren var ikke imponeret, men de to sidedommere syntes godt om løftet. Så var vi med! Slovakken fik også hans løft godkendt, så spændingen var intakt.

2. løft: Da Jakob var tungere end konkurrenten, gik vi på 292,5 kg for at slå slovakkenes åbningsløft, velvidende at vi formentlig måtte tage et større spring i det sidste. Slovakken der også klarede sit andet løft, havde fordel af at kunne se vores udmelding inden han skulle indgive sit andet forsøg bad om en beskeden øgning til 295 kg. Jakob blev kaldt ind, og fik lagt sig længere væk fra gaflerne, løftede endnu engang vægten i overbevisende stil og med alle tre dommerstemmer blev løftet godkendt. Mens slovakken var inde, så blev vi enige om strategien, vi ville melde højt ud og så se om han ville følge med op. Jakob har ingen problemer med store spring og på dagen så han ud til at være den stærkeste. Vi havde også fordel af at slovakken skulle løfte først, da han havde det laveste lodtrækningsnummer. Vi meldte derfor 305 kg. Peter fik hans andet løft på de 295 kg og meldte derefter 305 til hans tredje og sidste forsøg.

3. løft: Endnu engang gik der lidt taktik i den. Slovakken mente åbenbart at 305 kg ville være en for tung vægt, så efter nogle minutter blev dette sænket til 300. Vi skulle derfor nu bare stå klar med sedlerne og vente på at slovakken fik løftet. Missede han vægten, ville vi sænke vores vægt til 300 kg, omvendt hvis han fik den, så ville vi sænke den til 302,5 kg. Slovakken fik de 300 kg, vil sænke vægten til 302,5kg og så var

det op til Jakob selv af afgøre hvilken medalje han skulle have med hjem. De 302,5 kg blev løftet ud til Jakob, startsignalet blev givet og vægten blev kontrolleret sænket til brystet. Da pressignalet lød, blev stangen løftet op med et sådan overskud at der ikke var tvivl om at der var mange flere kg i Jakob. Alle tre dommere var tilfredse, og dermed stod vi med endnu en europamester!

Der skal her lyde en tak til Annemia og Michael for at hjælpe med at holde styr på sedler, løftere og konkurrenter da vi havde de tre herrer i gang.



De to europamestre



Derefter fulgte den obligatoriske medaljeceremoni inden turen gik tilbage til hotellet, hvor vi fik ventetiden til at gå i hotellet kaffebar med røverhistorier inden vi gik op og gjorde os klar til aftenens banket.

Banketten skilte sig ud ved at være den suverænt mindste banket jeg har deltaget ved. Men det var samtidig også af de mest hyggelige banketter jeg har deltaget i, for der var rig mulighed for at snakke sammen på tværs af nationaliteter, noget som desværre langt fra altid er en selvfølge. Men banketten skilte sig også ud ved den lokale feste/drikkekultur. Der var væsentlig mere af de våde varer (med mange procenter i) end der var mad på bordet. Men både de lokale våde og faste varer smagte fortrinligt. Desværre skulle restauranten lukke klokken 23, så der gik vi hver til sit, men omvendt var det måske heller ikke så dumt, for klokken 6 næste morgen vil vi blive hentet med bus og blive kørt til den lokale lufthavn.

Det har været et meget specielt stævne, specielt med det meget lille antal deltagere. Men vi fik sendt en dansk delegation afsted, der har leveret nogle glimrende sportslige resultater. Således kan medaljehøsten opgøres til en anden- og tredjeplads i de klassiske bænkpresmesterskaber samt en andenplads og to europamestre i alm bænkpres.

Hermed vil vi takke af for de åbne russiske mesterskaber med gæsteløftere.